

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 77/09-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 2. júna 2009 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jána Auxta a Ľubomíra Dobríka v konaní o sťažnosti A. G., D., zastúpenej advokátkou Mgr. E. G., D., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava - okolie, Úradu justičnej a kriminálnej polície Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-06 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava - okolie, Úradu justičnej a kriminálnej polície Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-06 porušené bolo.

2. Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava - okolie, Úradu justičnej a kriminálnej polície Pezinok **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-06 konalo bez zbytočných priesťahov.

3. A. G. **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie v sume 1 660 € (slovom tisícšesťstošesťdesiat eur), ktoré **j e** Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava - okolie, Úrad justičnej a kriminálnej polície Pezinok **p o v i n n é** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava - okolie, Úrad justičnej a kriminálnej polície Pezinok **j e p o v i n n é** uhradiť A. G. trovy konania v sume 223,46 € (slovom dvestodvadsaťtri eur a štyridsaťšesť centov) na účet jej právnej zástupkyne Mgr. E. G., D., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 77/09-12 zo 17. marca 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť A. G., D. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou Mgr. E. G., D., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava - okolie, Úradu justičnej a kriminálnej polície Pezinok (ďalej len „úrad justičnej a kriminálnej polície“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-06.

Podstatou námietok sťažovateľky boli tvrdenia o porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-06, v rámci ktorého sa vyšetrojú okolnosti dopravnej nehody, ku ktorej došlo 13. februára 2005 a pri ktorej sťažovateľka utrpela viaceré vážne zranenia. Sťažovateľka namietala neprimerane dlhú dobu prípravného konania, čím sa dostala do nepriaznivej materiálnej situácie, ktorá je dôsledkom obmedzeného poistného plnenia za spôsobenú škodu na zdraví z dôvodu, že konanie nie je právoplatne skončené.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-06 porušené bolo, úradu justičnej a kriminálnej polície prikázal, aby v namietanom konaní konal bez zbytočných priet'ahov, a aby mu uložil povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 700 000 Sk (23 235,75 €) a náhradu trov právneho zastúpenia.

Úrad justičnej a kriminálnej polície sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006 z 22. apríla 2009, v ktorom riaditeľka úradu justičnej a kriminálnej polície podrobne popísala priebeh doterajšieho konania. Poukázala na to, že k dopravnej nehode, pri ktorej sťažovateľka utrpela vážne zranenia, došlo 13. februára 2005, pričom trestné stíhanie vo veci bolo pôvodne začaté Úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II 4. marca 2005. Po vykonaní dôkazov v rozsahu potrebnom na rozhodnutie bolo 31. marca 2006 vznesené obvinenie M. M. za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Podľa vyjadrenia riaditeľky úradu justičnej a kriminálnej polície bol daný vyšetrovací spis 1. júna 2006 odstúpený úradu justičnej a kriminálnej polície, kde je vedený aj v súčasnej dobe pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006. Riaditeľka tamojšieho úradu poukázala na to, že od 1. júna 2006 sa na priebehu trestného konania podieľali svojou prácou štyria

vyšetrovatelia. Podľa jej názoru boli všetci títo vyšetrovatelia enormne zaťažení zvýšeným nápadom trestnej činnosti v iných veciach, pričom zároveň poukázala aj na nepriaznivú situáciu tamojšieho úradu z hľadiska personálneho obsadenia. Okrem toho riaditeľka úradu justičnej a kriminálnej polície oznámila, že vyšetrovatelka, ktorá má v súčasnej dobe predmetnú trestnú vec pridelenú, plánuje vyšetrowanie ukončiť do konca júna 2009. Na základe toho potom riaditeľka úradu justičnej a kriminálnej polície žiadala, aby ústavný súd aj v prípade, ak vysloví porušenie označených práv sťažovateľky, nepriznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie ani náhradu trov právneho zastúpenia.

V označenom podaní zároveň riaditeľka úradu justičnej a kriminálnej polície oznámila ústavnému súdu, že trvá na ústnom prerokovaní danej veci.

K podaniu riaditeľky úradu justičnej a kriminálnej polície sa vyjadrila právna zástupkyňa sťažovateľky listom doručeným ústavnému súdu 1. júna 2009, v ktorom okrem iného uviedla, že spis sa nachádza naďalej v štádiu prípravného konania, a zároveň ospravedlnila svoju neúčast' na verejnom pojednávaní.

Dňa 2. júna 2009 sa vo veci konalo verejné ústne pojednávanie, na ktorom právna zástupkyňa úradu justičnej a kriminálnej polície zotrvala na svojich skorších vyjadreniach, doznala porušenie základného práva sťažovateľky a žiadala vysloviť toto porušenie, ako aj uložiť vyšetrovateľovi povinnosť vo veci konať. Pokiaľ ide o primerané zadosťučinenie, toto sťažovateľka riadne nepreukázala, a preto ho nenavrhlala uložiť podobne ako povinnosť uhradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania, ale hlavne z vyžiadaného spisu úradu justičnej a kriminálnej polície sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006 ústavný súd zistil, že trestné stíhanie vo veci bolo pôvodne začaté 4. marca 2005 uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II sp. zn. ČVS: ORP-308/1-OVK-B2-2005 Lu, ktorého vyšetrovateľ 31. marca

2006 vznesol obvinenie M. M. (ďalej len „obvinený“) za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, ktorého sa dopustil v dôsledku dopravnej nehody 13. februára 2005, čím sťažovateľke spôsobil ujmu na zdraví.

Dňa 1. júna 2006 bol spis odstúpený na ďalšie konanie úradu justičnej a kriminálnej polície, kde je aj v súčasnej dobe vedený pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006. Za účelom posúdenia zranení sťažovateľky, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, bol 19. februára 2007 pribratý do konania znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie. Požadovaný znalecký posudok č. 51/07 znalec vypracoval 30. marca 2007, pričom ešte medzitým 26. marca 2007 bola úradu justičnej a kriminálnej polície doručená špecifikácia výšky uplatnenej náhrady škody sťažovateľkou. Následne, 19. apríla 2007 sa konal výsluch sťažovateľky v procesnom postavení poškodeného.

Keďže od okamihu vznesenia obvinenia nedošlo k výsluchu obvineného z dôvodu, že sa viackrát na predvolanie nedostavil, 17. apríla 2007 vyšetrovateľ spracoval žiadosť o jeho predvedenie k procesnému úkonu a 30. mája 2007 podal žiadosť o vyhlásenie pátrania po ňom. Dňa 24. júna 2007 bol obvinený predvedený pred vyšetrovateľa a následne bol realizovaný jeho výsluch, pričom mu bolo zároveň doručené uznesenie o vznesení obvinenia, proti ktorému podal sťažnosť.

Vyšetrovací spis spolu so sťažnosťou bol Okresnej prokuratúre Pezinok (ďalej len „okresná prokuratúra“) predložený až 31. marca 2008. Následne okresná prokuratúra o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia z 31. marca 2005 rozhodla uznesením č. k. 2 Pv 70/08-5 z 3. apríla 2008 tak, že jeho sťažnosť zamietla. Toho istého dňa bol obvinený vyrozumovaný o tom, že sa uskutoční preštudovanie vyšetrovacieho spisu.

Aj keď ústavný súd je v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone a aj keď petit sťažnosti bol výslovne obmedzený len na prieskumy v konaní úradu justičnej

a kriminálnej polície vedeného pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006, považoval za potrebné poukázať aj na úkony, ktoré v danej veci vykonal ešte vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-308/1-OVK-B2-2005. V tejto súvislosti ústavný súd zistil, že po začatí trestného stíhania vo veci (4. marca 2005) sa v priebehu marca 2005 uskutočnil výsluch svedkyne E. B. a do konania boli pribratí znalci z odboru cestnej dopravy, technického stavu vozidiel. Znalecký posudok č. 31/2005, ktorý bol zameraný na posúdenie technického stavu vozidla a jeho vplyvu na dopravnú nehodu, bol vypracovaný 22. júna 2005 a znalecký posudok č. 107/2005, ktorý bol zameraný na posúdenie rýchlosti jazdy obvineného, analýzu dopravnej nehody, existenciu možnosti zabránenia vzniku dopravnej nehody a podobne, bol vypracovaný 1. októbra 2005. Okrem toho bol 22. apríla 2005 do konania pribratý kriminalistický a expertízny ústav, odbor kriminalistika a odvetvie defektoskopia, ktorý 2. júna 2005 pod sp. zn. č. p. PPZ-4697/KEU-BA-EXP-2005 podal požadovaný znalecký posudok. Pred vznesením obvinenia obvinenému, ku ktorému došlo 31. marca 2006, bola ešte 26. augusta 2005 vypočítaná sťažovateľka v procesnom postavení poškodeného.

III.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých zmyslom a podstatou je právo každého na to, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 245/07).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006, teda v trestnej veci obvineného, proti ktorému si sťažovateľka uplatnila právo na náhradu škody (ujmy na zdraví), došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil, že základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy (podobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania, keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený, alebo poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02). V danom prípade bolo obvinenému vznesené obvinenie 31. marca 2006 (moment, od ktorého si sťažovateľka ako poškodená mohla uplatniť nárok na náhradu škody voči konkrétnej osobe), ale k prieťahom v konaní úradu justičnej a kriminálnej polície pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006 mohlo dôjsť až od 1. júna 2006, keď mu bol predmetný vyšetrovací spis odstúpený na ďalšie konanie z Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II. Ako už ústavný súd uviedol, keďže v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania, vychádzal z petitu sťažnosti, ktorý je zameraný výsostne len na postup úradu justičnej a kriminálnej polície vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006.

Judikatúra EŠLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup orgánu verejnej moci – v danom prípade úradu justičnej a kriminálnej polície (napr. III. ÚS 183/05, I. ÚS 245/07). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho

význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom posúdenia je trestná vec v štádiu prípravného konania. Vzhľadom na to, že medzi vznesením obvinenia obvinenému (31. marca 2006) a odstúpením vyšetrovacieho spisu úradu justičnej a kriminálnej polície (1. júna 2006), kde je aj v súčasnej dobe vedený pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006, prešli len 2 mesiace, ako aj vzhľadom na to, že v petite sťažnosti sťažovateľka žiadala vysloviť porušenie svojich práv postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006, ústavný súd posudzoval namietané trestné konanie od okamihu, keď vyšetrovanie prevzal úrad justičnej a kriminálnej polície, teda od 1. júna 2006. Namietané trestné konanie je na tamojšom úrade vedené už takmer 3 roky.

Ústavný súd sa domnieva, že vyšetrovanie trestných činov, ku ktorým dochádza v dôsledku dopravných nehôd, nie je ojedinelou záležitosťou, práve naopak, ide o objasňovanie takých okolností, s ktorými sa orgány činné v trestnom konaní bežne v praxi stretávajú. V takýchto prípadoch sa realizujú výsluchy obvineného, poškodeného, prípadných svedkov dopravnej nehody a na posúdenie a zodpovedanie otázok vyžadujúcich si odborné znalosti sa do konania priberajú znalci. V každom takomto prípade je však potrebné zohľadniť špecifickosť konkrétnej trestnej veci. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, na základe ktorej by sa malo preskúmané konanie vyhodnotiť ako zložitú. V súvislosti s posudzovaním namietanej trestnej veci ústavný súd pripúšťa skutkovú náročnosť spočívajúcu v potrebe vykonania znaleckého dokazovania, táto okolnosť však nesmie ísť na úkor rozumného a efektívneho procesného správania predovšetkým orgánov prípravného konania.

Správanie sťažovateľky v priebehu doterajšieho trestného konania nemožno vyhodnotiť ako také, ktoré by výrazným spôsobom prispelo k jeho predĺženiu. Z predloženého vyšetrovacieho spisu, ako ani z vyjadrenia riaditeľky úradu justičnej a kriminálnej polície totiž nevyplýva, že by sťažovateľka nerešpektovala predvolania

vyšetrovateľa k procesným úkonom alebo že by nešpecifikovala výšku škody, ktorej náhradu voči obvinenému si uplatňuje. Taktiež ani nemožnosť zabezpečiť obvineného na výsluch nezbavuje úrad justičnej a kriminálnej polície zodpovednosti za priebeh konania, keďže v zmysle § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 mal policajt prerušiť trestné stíhanie pre neprítomnosť obvineného.

Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006. Z obsahu vyšetrovacieho spisu nepochybne vyplýva, že od 1. júna 2006, keď vo veci začal konať tamojší úrad, vykonal vyšetrovateľ prvý relevantný úkon až po takmer 9 mesiacoch (19. februára 2007), keď do konania pribral znalca za účelom posúdenia zranení poškodenej. Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že napriek tomu, že sa obvineného nepodarilo zabezpečiť na výsluch, bolo pátranie po ňom vyhlásené až 30. mája 2007, teda 1 rok potom, ako prípad prevzal úrad justičnej a kriminálnej polície. Pritom po vyhlásení tohto pátrania sa už 24. júna 2007 podarilo predviesť obvineného pred vyšetrovateľa, ktorý realizoval jeho výsluch. Toho istého dňa bolo obvinenému doručené uznesenie o vznesení obvinenia, proti ktorému ihneď podal sťažnosť. Vyšetrovací spis spolu so sťažnosťou však vyšetrovateľ predložil okresnej prokuratúre až 31. marca 2008, teda 9 mesiacov od jej podania obvineným.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd hodnotí priebeh prípravného konania vedeného na úrade justičnej a kriminálnej polície pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006 ako konanie so zbytočnými prierahmi, a to predovšetkým s prihliadnutím na nesústredenú činnosť vyšetrovateľov poznačenú dlhými a „hluchými“ časovými obdobiami medzi realizáciou jednotlivých procesných úkonov. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že nemohol prihliadnuť na fluktuáciu vo veci konajúcich vyšetrovateľov či na ich pracovnú zaťaženosť alebo problémy s personálnym obsadením úradu justičnej a kriminálnej polície. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje ani pri posudzovaní konaní vedených všeobecnými súdmi v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prierahov (obdobne napr. III. ÚS 140/07).

Za zbytočný prier'ah v konaní orgánu činného v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri naplňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (§ 1 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 a § 1 Trestného poriadku v znení účinnom od 1. januára 2006). Zdĺhavosť konania a výrazná nečinnosť boli tými okolnosťami, v dôsledku ktorých ústavný súd v posudzovanej veci konštatoval porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom úradu v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-571/3-OVK-BH-2006.

Okrem uvedeného hodnotenia veci podľa troch základných kritérií ústavný súd prihliadol aj na predmet sporu (povahu veci) a jeho význam pre sťažovateľku, ktorá pri dopravnej nehode utrpela viaceré vážne zranenia, na základe čoho bola od 29. januára 2006 uznaná za invalidnú. Ako bolo zistené, možnosti sťažovateľky domáhať sa náhrady spôsobenej škody boli a sú ovplyvnené právoplatným ukončením celého trestného konania, ku ktorému môže dôjsť až potom, ako svoju činnosť ukončia orgány prípravného konania. Zatiaľ sa tak nestalo, a preto dlhodobá právna neistota sťažovateľky aj naďalej trvá.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom úradu justičnej a kriminálnej polície došlo k zbytočným prier'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pretože ústavný súd zistil porušenie označených práv sťažovateľky úradom justičnej a kriminálnej polície, prikázal mu (čl. 127 ods. 2 ústavy), aby vo veci konal bez zbytočných prier'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka dosiaľ nachádza.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 700 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, III. ÚS 127/07).

Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na zistený stav konania, ako aj jeho význam pre sťažovateľku ústavný súd jej priznal finančné zadosťučinenie v sume 1 660 €, pričom zvyšnej časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovel.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej právna zástupkyňa vyčíslila v celkovej sume 6 732 Sk [2 úkony právnej služby po 3 176 Sk – 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. spísanie sťažnosti, 2 x režijný paušál po 190 Sk]. Ústavný súd v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 15 a § 16 ods. 3

vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej sume, teda v sume 223,46 € (6 732 Sk).

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je úrad justičnej a kriminálnej polície povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2009